

תת"ע 8133/02/21 - מדינת ישראל נגד מוהנד ג'בארין

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8133-02-21 מדינת ישראל נ' ג'בארין
תיק חיצוני: 14216410507

כבוד השופט סגל דבורי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
מוהנד ג'בארין	נגד
	נאשמים

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות המבקש ביום 25.3.21 בגין עבירה של פקיעת רישיון הנהיגה מעל שנה, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה.

2. לאחר שנדרשתי לעובדות הבקשה על נספחיה וכן לתגובת המשיבה נחה דעתי כי יש לדחותה.

3. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי בשלב הגשת הבקשה ההליך המשפטי תם ונשלם. משסיים בית המשפט את מלאכתו, לאחר שהוציא תחת ידיו פסק דין שניתן כדין, מוצתה לכאורה זכות הנוכחות של הנאשם בקשר לאותו הליך. מעמדו הוא של מי שנשפט והורשע כדין. אכן, לאור העובדה כי המשפט נגדו התנהל שלא בנוכחותו, רשאי הנאשם שהורשע בדינו לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את פסק - הדין. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר. ולענין עיוות הדין נקבע: "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...". ועוד נקבע כי טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

4. המבקש טוען כי בתקופת מתן פסק הדין השתוללה מגיפת הקורונה וכי פחד לצאת מן הבית להליך המשפטי ומכאן הסיבה להיעדרותו. עוד טען כי חידש את רישיון הרכב שברשותו. מעיון בתצהיר המצורף עולה כי המבקש

מזהיר כי רישיונו אבד לו ועל כן לא הפקידו וכן כי הוא צבר 6 נקודות ופסילה וקנס הנושא תוספת פיגורים. המבקש הדגיש כי רישיונו נחוץ לו לפרנסתו.

5. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי בעת האמורה לא הייתה מניעה מוצדקת להתייצבות למשפט וכן טענה כנגד השיהוי.

6. לענין מגיפת הקורונה והמניעה מהגעה לדיונים - אני דוחה טענה זו. במועד הרלוונטי לזימונו של המבקש להליך המשפטי לא היו סגרים בארץ ולמעשה מדובר בתקופה שאחרי היציאה מגל התחלואה השלישי במספר. היציאה מהסגר ביום 7.2.21 הייתה למעשה היציאה האחרונה מתקופת הסגרים. לא הייתה כל מניעה מלהתייצב לדיון המשפטי בשל מגיפת הקורונה ובהמשך לזימונו כדין נשפט בהעדרו.

לענין הצטברות הניקוד - טעם "צבירת נקודות" הוא שיקול תועלתי ואינו שיקול של עיוות דין (עפ"ת 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל). נקבע, כי יש להציג טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה וזאת לא מצאתי בבקשה ובנספחיה.

7. אכן, לא נטען דבר וחצי דבר בענין השיהוי עד להגשת הבקשה, מה הייתה המניעה להגשה במועד סמוך למועד מתן פסק הדין ומתי סרה המניעה ועל כן אשר על כן ממכלול הסיבות לעיל אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.